

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

11. Quod Deus vult à nobis amari.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

- amicis id promerentibus mortem subijt, sed pro inimicis; ut sibi eos faceret amicos. Et in hoc
- Rom. 5. 8* commendat charitatem suam: quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. O charitas Dei verè patiens, verè benigna! sed & in mysterio Evcharistiæ Deus se profundè humiliat, usque in nostra ipsa viscera se demitti volens, secundùm viscera charitatis suæ. Postremo profunda etiam iudicia sunt Dei, & viæ, per quas deducit amicos suos ad
- Rom. 8. 28.* optatum finem. Nam *diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum*, etiam adversitates, & tentationes: nec non subinde ipsi lapsus, unde cautiores firmioresque resurgunt. Et quis possit investigare secreta providentiæ Dei erga suos amicos? Igitur *in charitate radicati & fundati amulemur charismata meliora*, has Divinæ charitatis quatuor excellentias; *Longitudinem*, ut maneat per omnem vitam: *Latitudinem*, ut nullum hominem, nullum genus officij non complectatur; *Sublimitatem*, ut nihil sapiat terrenum, Deum in omnibus intueatur: denique *Profunditatem*, ut velit etiam conculcari propter dilectum suum.

MEDITATIO XI.

Quòd Deus vult amari à nobis.

PUNCTUM PRIMUM.

Imperat
ut se amemus.

Charitatis quidem est amare potius quàm velle amari: sed & hoc avet charitas Dei erga

erga nos, unde & præceptum condidit, quo jubet se amari, & quidem sine modo, *toto corde*, &c. Postquam ipse ita amavit, & de facto amat, & quo plus amatur, plus amat. *Ego diligentes me diligo*: & pro dilectionis modo ego etiam diligo; nam quanto magis diligitur, plura confert unde diligatur. *Prov. 8. 17.*

Hoc præceptum vocat Christus *primum & maximum*, pluribus de causis. 1. Quia est *fundamentum* reliquorum & omnis perfectionis. 2. *1. Cor. 13. 13.* *Dignitate*: quia sine charitate reliquæ virtutes nihil sunt. 3. *Merito*, quia *si distribuero facultates in cibos pauperum, & corpus tradidero, ita ut ardeam, nihil mihi prodest sine charitate.* 4. *Suavitate*: hinc enim *jugum Christi suave est, & onus ejus leve*: Et charitatis fructus est *gaudium in Spiritu Sancto.* 5. *Efficacitate*: quia facit implere omnia præcepta. Unde Christus, *In hoc tota lex pendet & Propheta, & plenitudo legis est dilectio, finis præcepti charitas.* Quare monemur: *Omnia vestra in charitate fiant.* Si quidem tanti est, sagam ut illud impleam perfecte, quod fiet si removeam omnem alium amorem à me, & quæcunque charitati adversantur, aut ejus fervorem remittunt: Deinde fræcingar ad exequenda illa, unde conservatur & augetur. *Mat. 22. 37. 1. Cor. 13. 13. Mat. 11. 30. Rom. 14. 17. Mat. 22. 40. Rom. 13. 10. 1. Tim. 1. 5. 1. Cor. 16. 14.*

Diligam igitur *ex toto corde*, mortificans quicquid est amoris proprii, & meam abnegans voluntatem, ut impleam divinam: *ex tota anima*, refrægnans illius passiones, & servire faciens Deo; *ex tota mente*. captivans intellectum in

obsequium fidei, & divinæ voluntatis; *ex omnibus viribus*, ut omnes facultates animæ impendam in Dei servitium.

PUNCTUM II.

Dat quo amemus. **N**on præcipit solum ut amemus: sed ipsam infundit charitatem, quâ id præstare possumus, & insuper inspirat per inspirationes internas ad amandum utendumque charitate infusa; unde illa magis augeatur & roboretur.

Amplius confert charitatis fontem, Spiritum S. *Deus charitas est, & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo.* Et *In hoc cognovimus, quoniam in eo manemus, & ipse in nobis quoniam de spiritu suo dedit nobis.* Porro Spiritus S. est in nobis, fovens donum suum, & ad operandum secundum illud nos instigans.

Quin Pater & filius adveniunt: *Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Convivunt personæ divinæ amanti animæ per communicationem amicitiae singularis, ac intimæ, quali uniuntur inter se ipsæ.

O diligam te Domine, fortitudo mea! Si Deus charitas est, quid es potest esse melius? si is qui est in charitate, est in Deo, quid potest esse securius? & si Deus inest, quid potest esse lætius? Quid itaq; diligis, si talem charitatem non dili-

gis?

PUN-

PUNCTUM III.

Licet Deus id non præcepisset, amari debuit: Caritatis præmia. Deut. 10. 13. 1.
 Lat invitatur etiam præmiis amplissimis. Nam cum posuisset dilectionis mandatum, subdit: *Vt bene sit tibi: non mihi inde bene, sed tibi. i. mensura gloriæ datur pro mensura charitatis: Qui diligit me, ego diligam eum, & manifestabo ei meipsum.* Prout dilectio fuerit, ita erit manifestatio sui in gloria, quæ est beatitudo essentialis. 2.
 2. Dona & favores Dei peculiare in hac vita promeretur charitas. Unde Sapientia: *In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii; ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam.* Prov. 8. 20.
 3. Fovet Deus in nobis ignem charitatis, adjectione beneficiorum, tanquam materiæ optatæ, unde magis inflammetur. *Ignem veni mittere in terram, & quid volo nisi ut ardeat: Hi sunt funiculi Adæ, vincula charitatis, quibus nos trahit ad amandum se: vult enim in terra habere suos Seraphinos.* Luc. 12. 49. Osee. 11. 4.
 4. Comminatur supplicia, nisi amemus: ut vel sic adigat: *Qui non diligit, manet in morte. Et, Si quis non amat Dominum Iesum Christum, sit anathema, maranatha.* 1. Joann. 3. 25. 1. Cor. 16. 22.

Porro Deus diligendus est, propter bonitatem suam præcipuè; non propter spem mercedis, aut metum supplicii: licet tamen hoc quasi triplici vinculo obstringere ad amandum; & propter bona quæ nunc recipimus, & propter futura sperata, & ob mala declinanda.

Y 2

ME-